

[Poul Nielson]

Vi håber også, at det repræsentantskab, der nu bliver tale om, vil leve op til de to hovedforventninger, der stilles til det, nemlig for det første at skabe en bred kontakthoved og for det andet at give mulighed for politisk indseende. Der er i § 4, stk. 2, tale om en rapportering til folketinget fra selskabet, og det er her forudsat, at energiministeren også fremkommer med sine kommentarer til den redegørelse fra selskabets side. Socialdemokratiet forudsætter også her, at denne redegørelse fra selskabet og ministerens kommentar kommer til en redegørelsesdebat i folketinget hvert år. Hermed får vi en samlet baggrund for en parlamentarisk drøftelse af selskabets aktiviteter og planer for fremtiden samt finansieringen af disse planer.

Det er måske for meget at håbe, at man med denne organisatoriske klargøring og styrkelse af det parlamentariske indseende har fået ro om selskabet. Vi skal passe på ikke at overse, at der fundamentalt set er en politisk uenighed i folketinget, når det drejer sig om, hvilken rolle staten på den ene eller anden måde skal spille på olie- og gasområdet og i energisektoren i det hele taget.

Denne uenighed håber vi imidlertid med dette lovforslags vedtagelse ikke vil få lov til som et vedvarende problem at umuliggøre selve det arbejde, firmaet skal udføre på de områder, hvor der politisk nu engang er givet grønt lys for en aktivitet, således at arbejdet kan køre og den politiske diskussion vil være at betragte som overstået.

Så er der tilbage en enkelt sag vedrørende koncernens – og det er først og fremmest datterselskabet DOFAS', Dansk Olie Forsynings A/S' – virksomhed med hensyn til distribution af færdige produkter. Der har i vinterens løb været debat om et ja eller et nej fra ministeren til selskabet om at kunne gå ind i et samarbejde om distribution med andre olieselskaber. Vi har også drøftet dette spørgsmål i de politiske forhandlinger, der har været ført med regeringen på det sidste, og den indstilling, der er tale om, og som vi sammen med det radikale venstre har lagt frem over for regeringen, er, at der ikke træffes nogen beslutninger nu med hensyn til DOFAS' samarbejde med olieselskaber om distribution, men at dette, at der ikke træffes beslutning nu, er under forudsætning af, at firmaet skønner, at udnyttelsen af køberetsoptionen vil kunne fortsætte kommercielt

forsvarligt i 1984 på det nuværende grundlag, altså uden at man har et sådant distributionssamarbejde fastlagt. Det er også under forudsætning af, at selskabet kan forberede og udvikle andre afsætningsformer og -kanaler, og at sagen på denne baggrund tages op igen politisk i foråret 1984.

Vi er altså parate til at acceptere, at der ikke træffes beslutning nu, men det er under forudsætning af, at der er handlefrihed til at komme frem med andre forslag om videre distributionssamarbejde, eller hvordan det nu kan gøres, således at det vil kunne afklares i begyndelsen af 1984.

Jeg finder, at ministeren burde tilkendegive, at han er enig med os i denne måde at forholde sig til dette spørgsmål på, også i lys af de drøftelser, der har været ført.

Med disse bemærkninger skal jeg – og det overrasker formentlig ingen – anbefale de ændringsforslag, der er stillet.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg kan anbefale de stillede ændringsforslag. Selv med ændringsforslagene er der tale om en højere grad af styring af D.O.N.G. og dermed de store midler, det drejer sig om. En sådan styrkelse af regeringens og folketingets stilling over for D.O.N.G. har der længe været behov for. Jeg mener ikke, dette nødvendigvis vil vise sig tilstrækkeligt, men det er det bedste, der kan skabes flertal for.

Det fastslås i et ændringsforslag, at der kan blive tale om, at indtægter fra D.O.N.G.s olierørledning, som i øjeblikket er selskabets største driftsindtægt, kan ledes over i statskassen. Dette er vi meget tilfredse med, for i det hele taget bliver det i de kommende år et meget stort politisk spørgsmål, hvordan D.O.N.G.s økonomi påvirker statskassen. Vi er tilhængere af, at eventuelle overskud fra D.O.N.G. kan ledes over i statskassen til glæde for skatteyderne, og vi er modstandere af, at det i for høj grad bliver muligt at pumpe offentlige midler ud i produktionsprojekter i Nordsøen, i hvert fald hvis der er risiko for, at disse penge bliver tabt.

Vi anbefaler som sagt de stillede ændringsforslag.

Lennart Larson (V):